

Sandefjord, 30. november 2010: Vedtak i sak 93-2010

Klager: NN

Innklaget: Akros Inkasso AS, Ulsmågvegen 7, 5224 Nesttun

Saken gjelder: Om klager har fremmet innsigelse hun burde fått vurdert før inkasso ble satt i verk, og om den er fremsatt tidsnok til å bli tatt i betraktning. Om beregning av inkassosalær og om kravet er korrekt varslet.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www..inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder opprinnelig faktura for kjøretimer med mer fra XX. Hovedkravet utgjør kr 22 430 med forfall 25.11.09. Kravet ble purret to ganger før saken ble sendt til inkasso og betalingsoppfordring, tillagt salær med kr 2 250, ble sendt.

2. Saksforholdet

Fordringshaver sendte 24.11.09 faktura til klager. Grunnet manglende betaling ble kravet purret i en "1. purring" 08.12.09 og "2. purring" den 23.12.09. Begge purringene hadde 14 dager betalingsfrist, og det er beregnet 50 kr i purregebyr for hver av purringene.

Grunnet manglende betaling ble saken oversendt til inkasso, og betalingsoppfordring tillagt salær med kr 2 250 ble sendt 12.01.10.

Klager fremmet innsigelse mot kravet i brev 09.02.10 til innklagede. Kopi av brevet med påtegningen "Dette er en kopi av klagebrev som jeg sendte til AKROS Inkasso" ble sendt Inkassoklagenemndas sekretariat. I brevet ble kravet bestridt under henvisning til at klager opplyste å ha muntlig avtale med fordringshaver om en nedbetalingsordning. Klager mente videre at kravet inneholdt feil. Både hovedkrav og inkassosalær ble bestridt.

Henvendelsen ble oversendt innklagede i brev 04.06.10 fra sekretariatet for Inkassoklagenemnda. Innklagede ble oppfordret til å dokumentere at inkassovarsel og betalingsoppfordring var betryggende avsendt. I sitt tilsvarende, datert 22.06.10, viste innklagede til at saksbehandlingen var i henhold til inkassoloven, og at de ikke kunne se at saksbehandlingen er klanderverdig.

Fordringshaver er bedt om å fremskaffe kopi av inkassovarsel, men det skal være vanskelig å fremskaffe denne. Det opplyses at varselet skal være betryggende avsendt. Saken ble sendt til forliksrådet, men ble trukket da fordringshaver opplyste å ikke ha tid til å møte. Kravet er i følge kreditor delvis betalt.

3. Partene anfører

Klager anfører at kravet er omtvistet. Det vises til at klager hadde en muntlig nedbetalingsavtale med fordringshaver fra høsten 2009. Avtalen er tydeligvis blitt brutt og hele kravet kreves på en gang. Det anføres videre at kravet inneholder tjeneste som ikke er levert.

Innklagede anfører at saksbehandlingen er i henhold til inkassoloven. Det avvises at det skal ha vært inngått noen avtale om nedbetaling. Tjenesten som ikke er levert er oppkjøring. Denne skal etter avtale betales før oppkjøring finner sted.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 15. november 2010. Vedtak ble truffet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20.02.03 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoloven gjelder inndriving av forfalte pengekrav. Etter lovens § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndriving etter standardsatser fastsatt i forskrift med hjemmel i § 19. Det følger av § 17 annet ledd at kostnadene ikke kan kreves erstattet dersom skyldneren hadde innsigelser som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivingen ble satt i verk. Dette gjelder selv om kostnadene påløp før innsigelsen ble fremsatt dersom ikke skyldneren burde satt dem fram tidligere.

Klager har anført å ha avtale med fordringshaver om nedbetaingsordning samt at det er fakturert for tjenester som ikke er benyttet. Inkassoklagenemnda har i sin praksis lagt til grunn at den som anfører å ha en avtale, har bevisbyrden for avtalens eksistens. Det innebærer at vedkommende må gjøre det overveiende sannsynlig (mer enn 50 %) at avtale er inngått. Nemnda kan ikke på grunnlag av sakens opplysninger se at klager har sannsynliggjort av nedbetalingsordning var avtalt og legger derfor til grunn at slik avtale ikke var etablert. Klager har dessuten uansett etter nemndas syn fremsatt innsigelsen for sent når den først ble fremmet 09.02.10, nesten syv uker etter at kravet forfalt til betaling.

Erstatningsplikten er således ikke bortfalt etter inkassoloven § 17 annet ledd.

På eget initiativ har nemnda vurdert om kravet er varslet i samsvar med inkassoloven § 9. Før inkasso kan settes i verk, må fordringshaver eller inkassator ha sendt skyldneren et inkassovarsel i samsvar med § 9. Etter lovens § 17 fjerde ledd in fine kan kostnadene ikke kreves erstattet dersom reglene i § 9, som er den aktuelle bestemmelse her, er overtrådt. I § 9 første ledd heter det:

- Før en inkassator kan sette i verk inkassotiltak, skal fordringshaveren eller inkassatoren
- a) etter kravets forfall ha sendt skyldneren skriftlig varsel på papir om at inkasso vil bli satt i verk, og
 - b) i varselet ha gitt skyldneren en betalingsfrist som må ha løpt ut uten at beløpet er betalt.

Inkassoklagenemnda kan ikke se at det er sendt inkassovarsel i saken, idet det, til tross for oppfordring om det, ikke er fremlagt noen kopi av varslet som i følge loven skal sendes på papir

Inkassoklagenemnda legger til grunn at fordringshaver sendte to ”purringer” i denne saken. Det er beregnet purregebyr i begge purringene. Det følger av inkassoforskriften §§ 1-2 og 1-3 at gebyr kun kan beregnes dersom de er sendt tidligst 14 dager etter henholdsvis forfall og utløpet av betalingsfristen i tidligere sendt purring. 1. purring ble sendt kun 12 dager etter forfall og 2. purring ble sendt dagen etter at betalingsfristen i 1. purring var utløpt. Det er altså beregnet urettmessig purregebyr i saken.

Innklagede har ved å sende purringer tillagt urettmessig salær, samt ved å unnlate å sende inkassovarsel i samsvar med inkassoloven § 9, både overtrådt den nevnte bestemmelse og utsatt klageren for et urimelig påtrykk etter lovens § 8. Klageren plikter da ikke å erstatte fordringshaverens inkassokostnader, jf. § 17 fjerde ledd.

Vedtaket er enstemmig.

5 Vedtak

Klager gis medhold og plikter ikke å betale inkassokostnader, herunder ”purregebyr”.

Rune Jensen
Inkassoklagenemnda